

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

56. Väversunda kyrka, Dals hd.

Pl. XIX. Fig. 1.

Vid grävning av en grav upptäcktes d. 7 febr. 1891 under jorden denna runsten.

Runstenen är av kalksten och har antagligen haft rektangulär form. Inskriften visar, att hela kortsidan är i behåll, som är 62 cm, samt 72 cm av den följande däremot vinkelrätta långsidan. Hällens tjocklek är 8 cm. Runorna äro 8—10 cm höga.

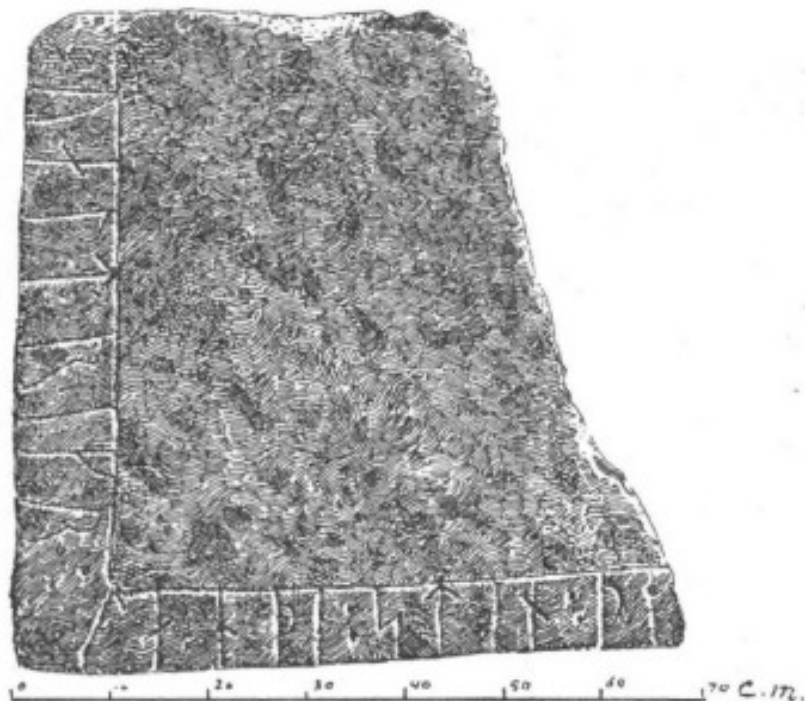
Följande runor äro i behåll: : ualtri⁵kr : lah¹⁰pi : stin : pi —

Namnet **ualtri⁵kr** föregås av kolon. På l i **lah¹⁰pi** är kännestreckets yttre hälft borta genom en skada i stenen, men dess spets synes, liksom det ock kan spåras invid staven.

Namnet **ualtri⁵kr** är eljest okänt (?); det ser ut att vara en sammansättning *Vald-rīkr*.

Inskriftens transskription är alltså: *Valdrīkr lagði stēn þa(nna)* —

Översättning: Valdrik lade denna sten —

1. Ög. 56. Väversunda.